

Hoe Siedeh MOEDIG werd

Lucy Stevenson Ewell
Kerktijdschriften
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Siedeh haalde diep adem en ging haar nieuwe klaslokaal binnen. Het was haar eerste dag in het vierde leerjaar.

Vorig jaar zat Siedeh in het tweede leerjaar. Ze deed het zo goed op school dat ze het derde leerjaar mocht overslaan. Siedeh keek ernaar uit om moeilijkere rekensommen te maken en meer boeken te lezen in het vierde leerjaar. Maar ze vond het niet leuk dat ze haar oude vrienden moest achterlaten.

Toen ze om zich heen keek, voelde Siedeh zich

Siedeh was te bang om met haar klasgenoten te praten.

ILLUSTRATIES: SUSAN KEETER

klein. Al haar nieuwe klasgenoten leken ouder en groter dan zij. Was ze hier wel op haar plek?

Ze ging aan een tafeltje zitten. Een groot meisje kwam naast haar zitten. 'Hoi', zei Siedeh.

'Wat doe je hier?' vroeg het meisje. 'Ik dacht dat jij in het derde leerjaar zat.'

'Ik heb een klas overgeslagen', zei Siedeh zenuwachtig.

Het meisje keek gemeen. 'Het kan me niet schelen hoe slim je bent. Je bent gewoon een baby.'

Siedeh voelde zich slecht. De rest van de week was ze te bang om met haar klasgenoten te praten. Telkens als ze iemand hoorde lachen of fluisteren, fronste ze. Ze zeiden vast gemene dingen over haar.

Net toen ze dacht dat het niet erger kon worden, kreeg Siedeh een rekentoets terug. Ze kon wel huilen toen ze haar cijfer zag. Rekenen was haar lievelingsvak. Ze had nog nooit zo'n laag cijfer gekregen.

Toen ze thuiskwam, kon Siedeh haar tranen niet bedwingen. 'Ik heb geen vrienden', zei ze tegen haar ouders. 'Ik hoor niet thuis in het vierde leerjaar. Ik ben niet slim genoeg.'

'Wat vervelend dat het zo moeilijk is', zei Siedehs moeder. 'Maar je bent *wel* slim. En je bent nog aan het leren.'

Siedeh veegde de tranen uit haar ogen. 'Ik wou dat ik naar het derde leerjaar kon gaan.'

Papa was even stil. 'Wil je een priesterschapszegen?' vroeg hij. Siedeh knikte. Misschien zou ze zich door een zegen van papa beter voelen.

Siedeh ging op een stoel zitten en papa legde zijn handen op haar hoofd.

'Ik zegen je dat je niet bang zult zijn', zei papa. 'En ik zegen je dat je van je nieuwe klasgenoten zult houden. Als ze je leren kennen, zullen zij ook van jou houden.'

Siedeh werd rustig vanbinnen. Ze had het gevoel dat papa precies had gezegd wat haar hemelse Vader haar wilde laten weten.

Na de zegen hielp mama Siedeh met haar vraagstukken. Al gauw voelde Siedeh zich wat beter.

De volgende dag op school dacht Siedeh aan haar zegen en probeerde ze moedig te zijn. Ze glimlachte naar haar klasgenoten. Toen ze liefde toonde, was ze minder bang voor hen! Sommigen van hen waren zelfs heel aardig. Ze werkte hard om te leren en al gauw haalde ze betere cijfers.

Aan het einde van het schooljaar had Siedeh veel vrienden. Ze was blij dat haar hemelse Vader haar had geholpen om moedig te zijn. En ze was dankbaar dat ze altijd de zegen van priesterschapsmacht had om haar te helpen. ●

Dit verhaal vond plaats in Liberia.